

ת"פ 17101/08/13 - מדינת ישראל נגד ציון מרשה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17101-08-13 מדינת ישראל נ'
מרשה(אחר/נוסף)

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ציון מרשה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד מיכל הליבני

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של שכרות לפי סעיף 193 (ב) לחוק העונשין ושל החזקת סכין.

בתאריך 10/8/13 ברחוב הרצל ברחובות, נשא הנאשם, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, סכין. משהגיעו למקום שוטרים וצעקו לנאשם כי יעצור, הסתובב הנאשם לעברם כשהסכין בידו ונופף אותו לעברם.

התביעה הדגישה כי הערך החברתי המוגן הנפגע בעבירה של החזקת סכין הוא משמעותי ועניינו הוא שלום הציבור. לא בכדי החמיר המחוקק עם עוברי עבירה זו והעמיד את העונש בצידה על חמש שנות מאסר. התביעה אף הפנתה אל הלכות בית המשפט העליון מהן ניתן ללמוד על החומרה שיש לייחס לעבירה זו.

עוד הדגישה התביעה כי בעניינו משנה חומרה יש לראות בכך שהנאשם אף הורשע בעבירה של שכרות, דהיינו, החזיק את הסכין בעודו תחת השפעת אלכוהול.

לטעמה של התביעה, מתחם העונש הראוי נע בין מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

התביעה אף הפנתה אל תסקירי שירות המבחן ואל חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב"כ הנאשם יצאה חוצץ כנגד מתחם הענישה אותו הציגה התביעה. לטעמה הרף התחתון של המתחם הוא של"צ ואף היותו של הנאשם שיכור בעת החזקת הסכין, אינה מחייבת רף תחתון של מאסר.

לטעמה של ב"כ הנאשם אף היותו של הנאשם צעיר משפיעה על מתחם הענישה וכן העובדה כי לא נעשה בסכין שימוש כלשהו.

מדובר לטעמה של ב"כ הנאשם בעבירה ללא תכנון, ברגע של אימפולסיביות, עת היה הנאשם שתוי ולא נגרם נזק כלשהו. הנאשם נטל אחריות על המקרה ומתפקד דרך כלל באורח נורמטיבי.

ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשם עונש מותנה ושל"צ.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 20, רווק, מתגורר בבית אמו ואינו עובד. לא סיים שירות צבאי מלא והשתחרר מן השירות על רקע נפשי.

הנאשם התייחס לביצוע העבירות וציין כי ביום האירוע היה בערפול חושים עקב שימוש באלכוהול. הוא התקשה להסביר את השימוש המופרז באלכוהול ושלל שימוש קבוע באלכוהול. הוא זוכר כי הרגיש מוקנט מהתנהגותם של חבורת נערים ועל כן הצטייד בביתו בסכין ויצא לעברם מבלי ששקל צעדיו. הוא הדגיש כי אינו נוהג לפתור קונפליקטים בדרך אלימה וכי התנהגותו באירוע חריגה לאורחות חייו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מגויס לעבור הליך טיפולי, כי הוא משתף פעולה באופן חלקי ואינו מביע נכונות לבחון את הנסיבות שהובילו לשתיית אלכוהול מופרזת והחזקת סכין.

התרשמות שירות המבחן היתה כי לא קיימת מוטיבציה לעריכת שינוי באורחות חייו של הנאשם.

עוד בלט, כך ציין שירות המבחן כי הנאשם לא חשש מהרשעתו בדיון.

חרף מאמצי שירות המבחן לרתום את הנאשם להליך טיפולי, ביטא הנאשם חוסר מוטיבציה ובלות להשתלב בהליך כזה.

לאור כל האמור לעיל לא המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה ואף לא בא בהמלצה טיפולית כלשהי.

לטעמו של שירות המבחן ענישה מסוג של"צ יכולה להעביר מסר ברור בדבר חומרת מעשיו, אלא שהנאשם מסר כי אינו מעוניין לבצע עונש כזה.

לאחר קבלת תסקיר זה, טענה ב"כ הנאשם כנגד האמור בו וציינה כי מדובר בנאשם צעיר שהיה מקום להבהיר לו הבהר היטב את משמעות הדברים וכי הוא מעוניין לבצע של"צ. אף הנאשם הסביר כי אותו יום היה שריו בכעס עקב התמשכות ההליכים בתיק ועל כן השיב לקצינת המבחן כפי שהשיב וכי טעה בכך.

חרף התנגדות המאשימה ולפנים משורת הדין, הפניתי את הנאשם בשנית אל שירות המבחן, וזאת מן הטעם היחיד שמדובר בנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי.

לאור הפניה זו אל שירות המבחן, יצר שירות המבחן קשר עם הנאשם וקבע עימו פגישה. הנאשם לא התייצב לפגישה זו ויצר קשר עם שירות המבחן שעה וחצי לאחר מועדה. לא ניתן היה לקבוע עימו פגישה נוספת אותו מועד. מאז וכשלושה חודשים לאחר מכן, לא יצר הנאשם קשר נוסף כלשהו עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי מדובר בהתנהגות מזלזלת ובלתי אחראית מצידו המחזקת את ההתרשמות כי הוא נעדר בשלות ומוטיבציה לטיפול.

בדיון שהתקיים בעניינו לאחר מכן, טען הנאשם כי הוא מעוניין לבצע של"צ והמתין לכך ששירות המבחן יתקשר אליו.

בעבירה של החזקת סכין יש פגיעה בערכים מוגנים שעניינם הגנה על שלום הציבור והגנה על הסדר הציבורי. לא למותר לציין כי החשש הוא שנשיאת סכין שלא כדין תגרור אירועים חמורים ואלימים במהלכם יעשה שימוש בלתי ראוי ואלים ביותר בסכין זה.

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו נע ממאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר בפועל.

על מידת החומרה שיש לייחס לעבירה זו ועל פגיעתה בשלום הציבור, כמו גם על ענישה הנוהגת במקרים אלה, ראה: רע"פ 2932/08 מרגאן נ. מדינת ישראל; רע"פ 5127/09 יפקח נ. מדינת ישראל.

הנאשם בחר לצאת מביתו כשהוא מצוייד בסכין ובעודו תחת השפעת אלכוהול ויש לראות בכך משנה חומרה.

המחוקק עצמו הוא שראה את העבירה של נשיאת סכין בחומרה ועל כן ייחד לה עונש של חמש שנות מאסר. סעיף השכרות, בו הורשע הנאשם בנוסף אך מדגיש את החומרה שבמעשיו, כאשר נשא את הסכין בעודו שיכור, שכן המחוקק בחר לייחד עבירה מיוחדת לאלה שיצאו נושאים סכין בעודם נתונים להשפעת אלכוהול.

ויתר על כן, משהגיעו שוטרים למקום ופנו אל הנאשם, הוא הסתובב לעברם כאשר הוא אוחז בסכין ומנופף בו.

אין צורך להכביר מילים על המסוכנות הגלומה בהתנהגותו של הנאשם.

לקולא זקפתי לזכות הנאשם את העדר העבר הפלילי ואת הודאתו באשמה, כמו גם את נסיבותיו האישיות כפי שהן מופיעות בתסקיר שירות המבחן.

נתתי משקל לגילו הצעיר של הנאשם ואולם לכך יינתן משקל מסוים בלבד ולא כבקשת ב"כ הנאשם.

ולענין זה של התחשבות בגילו של נאשם יש להפנות לדברי ביהמ"ש העליון ב-ע"פ 452/14 דבוש נ. מ"י, בו הובהרה הלכת "הבגיר הצעיר".

נקבע כי לא בכל מקרה בו קיימים סיכויי שיקום, יוקל העונש שהוטל על הנאשם עד כדי חריגה ממתחם הענישה שנקבע, גם אם מדובר ב"בגיר צעיר" וגם אם המלצת שירות המבחן מצדדת בהקלה כזו. ועוד נקבע כי שיקול השיקום אינו בא להחליף את עקרון ההלימה ולא בכל מקרה ומקרה הוא יביא לחריגה ממתחם הענישה שנקבע.

בענייננו אף לא עומדים על הפרק שיקולי שיקום, שכן הנאשם בחר שלא לפנות אל ההליך השיקומי, הגם שניתנה לו הזדמנות נוספת לעשות כן לאחר שסרב לפנות לאפיק כזה בהזדמנות ראשונה. הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו ובנושא זה, אין לו להלין אלא על עצמו.

לאחר שיקול כלל השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם -

שלושה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות באופן שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 26/5/15.

שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור כל אחת מן העבירות בהן הורשע.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 28/6/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

סכין שנתפס במהלך החקירה - יושמד.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, במעמד הצדדים.